

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aici în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 "		
Pe un pătrar de an 40 "		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 978 E 1930.

Notă oficială.

Am constatat, că o parte a preoției noastre nici până în prezent n'a restituit chitanțele semnate pentru anul 1930, prin cece împiedică mandatarea retribuțiilor. Pentru a pune capăt acestei neglijențe, îndrumăm pe toți aceia cari încă nu și-au înaintat chitanțele, ca îndată să le înainteze Cassei diecezane, altcum vor fi omiși din statele de plată.

Caransebeș, la 18 Februarie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

„Dumnezeu dragoste este”...

(I. Io. 4, 16).

Din nemărginită dragoste a adus Dumnezeu lumea, din neființă în ființă; plinindu-se vremea, din dragoste a mântuit pe omul cel învrăjbit cu El și tot din dragoste continuă El a griji de om și de toată creatura Sa. Cu drept cuvânt dar, *Dumnezeu dragoste este!*

A spus-o doar însuș Mântuitorul, stântul apostol și evangelist Ioan, Pavel apostolul neamurilor și toți sfinții Părinți și scriitori bisericesti. Toți într'un singur glas au rostit adevărul cel mare: *Dumnezeu dragoste este!*

„Și cel ce petrece în dragoste, în Dumnezeu petrece, și Dumnezeu întru dânsul. Așa talmăcește Ioan adevărul celor trei cuvinte de mai sus, încheind un verset tot așa de frumos ca și ale apostolului Pavel din scrisoarea întâia adresată corintenilor (cap. 13. v. 1—13) — cea mai frumoasă odă închinată dragostei creștine.

Evangelia acestei Dumineci — a lăsatului de carne — punându-ne în fața înfricoșatei judecări de apoi, ne dă un ultim avertisment asupra

datorințelor ce avem de împlinit. Este un important capitol al poruncilor creștinești, faptele milei trupești. Acestea tot numai din dragostea curată pornesc; ea încălzește inima creștinului, varsă în el căldura unei dispoziții superioare, stimulându-l la săvârșirea acestor fapte! Dar alte momente sunt de remarcat în această evanghelie sfântă.

Dreptii nu-și amintesc să-L fi ajutat nemijlocit pe însuș Dumnezeu și întrebându-L, El va răspunde lor: Amin zic vouă: Intrucât ati făcut unuia dintr'acești frați ai mei mai mici, mie ați făcut!

O nouă, o continuă substituire a omului neputincios prin Dumnezeu este momentul important din această evanghelie. De prisos a mai dovedi și în alt chip, că la temelile acestei substituiri tot numai această nețărmurită dragoste subsistă! Mai constatăm încă ceva.

Dumnezeul nostru, Dumnezeuul celor flămânzi este; și al celor setoși și al celor neimbrăcați; bolnavi și întemnițați; al celor străini și cari pe nimeni nu au pe lume. Al acestora este Dumnezeu.

Identificarea Lui cu suferințele omenești, pe cât de groaznice pe atât de multe, este suprema argumentație despre clemența și dragostea divină!

O dragoste dela Dumnezeu la om și dela om la Dumnezeu; iar aceasta din urmă trebuie arătată și mijlocit, prin iubirea către aproapele, carele tot o faptură a lui Dumnezeu este.

Căci „de va zice cineva că iubește pe Dumnezeu iar pe fratele său urăște mincinos, este: că celace nu iubește pe fratele său pe care l-a văzut pe Dumnezeu pe care nu l-a văzut cum poate să-l iubească?”¹⁾ Argument, tot acest dumnezeiesc apostol ne dă zicând: „dacă Dumnezeu așa ne-a iubit pe noi, că pe Fiul Său cel unul născut l-a trimis pe lume, și noi datori suntem să ne iubim unul pe altul”²⁾.

¹ și ² I Io. 4.

Evangelia Duminecii acesteia — pentru a reveni la cuvintele ei — ne spune apriat cum trebuie să fie această dragoste. Nu în dulceața vorbelor și a buzelor, ce o propovăduiesc se vedește ea, ci în faptele milelor trupești. Fapta este criteriul valorii noastre, dragostea este numai elixiriul care o provoacă. Fără de fapte nu putem susține că avem dragoste; da, putem afirma orice însă nu putem verifica vorbele noastre; dragostea este concretă, nerăsturnabilă, când o eternizăm în fapte.

Deci viem întru Domnul și Domnul întru noi, numai laudându-ne *cu faptele ce isvorăsc din dragostea cu adevărat creștinească*. Fără de fapte nu este dragoste sinceră, adevărată, dupăcum nici credință nu este...

Înainte mea am o plângere a unui creștin, dar această plângere — oricât de mișcătoare este — nu mă înduioșează câtuși de puțin. Și de ce m'ar înduioșa, când creștinul numai cu numele este creștin; când el nici cele mai elementare cerinți ale legii creștinești nu le împlinește.

Este un concubin care se plânge că n'are nici un drept în biserică. Deși el zice, că *din tinerețele sale a cercetat sfânta biserică și acum... să nu aibe nici un drept?*

Nu se cugetă oare acest om jumătate creștin, — că fariseii cercetau regulat biserica, ba dădeau și zeciuială, postiau și alte fapte mai mari săvârșiau și totuși a zis Mântuitorul Christos, că *acest neam numai cu buzele este alături de mine, iară cu inima departe este*.

Cercetând biserica ai împlinit, ce e drept porunca bisericii, *dar numai o singură poruncă!* Biserica lui Christos are mai multe porunci; cei cari le împlinesc pe toate aceste porunci, sunt creștini cu adevărat. Ei se bucură aici pe pământ de toate drepturile și prerogativele creștinești, iar la a doua judecată vor mări ceata celor de-a dreapta dumnezeiescului judecător!

Actualități!...

Neconținut ziarele ne relatează isprăvile măcabre săvârșite de vecinii noștri de peste Nistru.

Citim că de sfintele sărbători ale Nașterii, guvernul sovietic a dat barbarul ordin ca bisericile să fie închise, fără vreo altă considerație, citim că cea mai mare parte dintr'ânsele sunt prefăcute în grajduri de vite și mai citim că preoțimea e batjocurită, exilată și mulți sunt executați fără nici un fel de judecată.

D asemenea ni-se anunță despre înființarea unei facultăți a ateilor la Ostrog, cari de Crăciun au aranjat pe străzile Leningradului, Moscovei și altor oraș sovietice, scene biblice din Vechiul cât și din Noul Testament ca o batjocură la adresa credinței creștine... Iată că am ajuns în atari vremuri, în cari ne este dat să auzim fapte, ce ne sugrumă sufletul cu atât mai mult nouă celor ce împărtășim aceeași pravoslavnică doctrină (credință ortodoxă) cu nepăstuiții.

De 12 ani de guvernare sovietică aproape zilnic notăm asemenea fapte, zilnic auzim despre sentințele diabolice și mârșaviile iscodite de mintea satanică a acestor puzonitori. Prigoanele se țin lant, nu încetează una și vine alta, torturile, exilările, întemnițările sunt ceva obișnuit.

Ca niște adevărate fiare hămesite de foame se aruncă asupra caselor Domnului, voind parcă cu de-a sila să alunge numele lui Christos din împărăția lor. Atâta cruzime și atâta salbaticie parcă nu s'a mai văzut! Cuvintele Sfintei Scripturi se adevăresc din ce în ce mai mult: „Vine vremea când tot cel ce vă va ucide pe voi i-se va părea că slujbă va aduce lui Dumnezeu“ (Ioan 16, 2).

Dar în fața tuturor acestor urgisiri din partea *Anticriștilor vremurilor noastre* un lucru este faptic. *Biserica lui Christos trăește!* Ea suferă, primește lovituri, rabdă torturi dintre cele mai barbare și mai neomenoase și cu toată bătaia viforului răutăților... *ea nu cade*.

Ca o adevărată cetate se înalță deasupra muntelui suferințelor!... A mai suferit și n'alte timpuri și mai suferă toate împuțările, își dă mucenicește sângele dar... **viața nu!**

Aureola țarilor ca și a întregului popor rusesc dinainte de marele măcel este a se datori numai religiei *ortodoxe*, numai bisericii, pe care acum acești îndrăciți voesc a o suprima radical.

Dar... un lucru pe care îl știu de mult acești iudeo-bolșevici; că dărâmarea întregului lor sistem clădit deasupra atâtor cadavre, tot prin ortodoxism va veni, deoarece prăpastia spre care s'a prăvălit acest popor de către cei fără Dumnezeu cari au diminuat parcă până la inexistență vaza Rusiei de eri, se va răsbuna cândva. „Nelegiuții nu vor avea pace, zice Domnul“ (saia 57, 21).

Iar când vor crede răutăcioșii, cei ce-au întronat pe Iuda și i-au ridicat statui superbe, că bisericii lui Christos i-a apus steaua, atunci ea va apărea cu îndoită strălucire, cu rază parcă și mai lămurite, se va înalța cu un cuvânt biruitoare, deoarece Ea nu poate depinde de

contingentele vieții și mentalității atâta de subr-de a conducătorilor sovietici.

Biserica suferă pentru a se înalini întru toate testamentul durerii „în lume scârbe veți avea“, dar tot odată și făgăduința sfintei victorii „porțile iadului nu o vor învinge pe Ea“ (Matei 16, ...19) ...și să mai ia aminte vecinii noștrii de peste Nistru că: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece!“ (Matei 24, 35).

Dimitrie Anuțoiu
preot.

Necesitatea relațiilor dintre Biserică și Stat.

De: Isala Suru.

Când necesitatea acestor relații nu era recunoscută lucrurile mergeau din ce în ce mai rău.

N'am să amintesc decât câteva exemple. Așa în revoluția franceză din 1789, când sub influența în parte a curentelor filosofice antireligioase, revoluționarii aveau ca lozincă: „Jos regalitatea și clerul cu toate ale lor!“ iar după moartea tragică a regelui Ludovic al XVI-lea la 1793, prin convențiunea națională s'a decretat înlăturarea oficială a religiei creștine, înlocuindu-o cu „cultul rațiunii“, „o femeie perdută a fost purtată în procesiune ca zeiță a rațiunii și așezată pe altarul bisericii Notre-Dame din Paris, transformată în templul rațiunii!“¹. O privesc în grozavitate era peste tot. Omorurile, dezordinile, imoralitățile etc. se țineau lanț, pacea și ordinea deplină neputând fi redată Statului decât când Biserica își reluă locul convenit. De aceasta și-a dat bine seama Napoleon I. și a încheiat concordatul dela 15 Iulie 1801 cu Biserica catolică și astfel relații normale încep să aibe loc, pentruca astăzi Biserica franceză să fie una dintre cele mai tari Biserici catolice.

O acțiune similară, se dezlănțuiește împotriva Bisericii creștine în Rusia, unde deasemenea sub influența unor curente filosofice nesănătoase — îndeosebi a lui Max Müller —, nu numai că s'au suprimat relațiile dintre Biserică și Stat, ci actualul guvern rusesc persecută²) Bise-

rica creștină, care înainte era atât de puternică în Rusia, dar „cum poate cineva să intre în casa celui tare și vasele lui să le jefuiască, de nu întâu va lega pe cel tare? Și atunci va jefui casa lui“ (Mat. 12, 29).

Bolșevicii caută să sădească în locul învățăturilor mântuitoare ale lui Iisus Christos, materialismul, imoralitatea etc. rezultatul e situația tristă în care se zbate poporul rusesc. Cu toate acestea Biserica creștină din Rusia, numai mocnește ca și jarul sub cenușă, un vânt cât de slab și focul se aprinde.

Statele, cele ce iau o astfel de atitudine față de Biserică rupând orice relații cu ea, nesocotesc chiar și convingerile raționaliștilor și a necredincioșilor, cu privire la aceasta. E. Kant, marele adept al rațiunii, socotește de mare folos Biserica creștină pentru percepțiile morale propovăduite de ea, pentru el religia se reduce la moralitate³) deci este indirect în sprijinul necesității relațiilor normale dintre Biserică și Stat. Dacă nu morala va fi la baza drepturii, a legilor, cum vor realiza ele „armonia socială“ care e scopul lor final, Ceeace e oxigenul în aer, e morala în mediul social. Ori morala fără religie nu se poate⁴).

Și mai mult. Necredinciosul E. Renan, iată cum încheie capitolul asupra morții lui Iisus Christos⁵) cuvinte pe cari nu le justific, nici nu mi-le însușesc, dar — pentru frumusețea lor — le redau întocmai: „odihnește-te acum în gloria ta nobil inițiator, nu te teme că vei vedea dărâmandu-se prin vre-o greșală edificiul sfertărilor tale. De azi înainte, afară de unele atacuri fragile, tu vei asista, din înălțimea-păcii divine, la consecințele infinite ale actelor tale. Cu prețul a câteva ore de suferințe, cari nici n'au atins marele tău suflet, tu ai cucerit cea mai complectă imortalitatemii de ori mai însuflețit după moartea ta decât în timpul petrecerii tale pe pământ, tu vei deveni în așa fel piatra unghiulară a umanității, încât dacă ar încerca să scoată numele tău din lumea aceasta ar distruge-o până la temelie. Între tine și Dumnezeu nu este nici o distincție...“⁶) Va să zică însăși necredincioșii recunosc că a scoate

admirabilă au făcut o magazie de cereale. Grâul a urcat în Biserică până aproape de policandre, lângă altar un cântar, lângă strana dreaptă o masă la care șade comerciantul (probabil vre-un evreu) cu registrele înainte, lucrătorii unii cu saci, alții cu lopeți etc.

Comitetul din Anglia, mai sus amintit, a și ținut un congres la care a participat un număr de 6000 de Englezi, Ruși etc. în ve erea protestării. (Ziarele de-acum fac continue amintiri de aceste demersuri probabile. N. R).

¹) Eusebie Popoviciu op. c. v. IV. p. 151.

²) Unii încearcă să despartă religia de morală. Așa Dr. Gustave le Bon. La vie des Vêrités pag. 139 sq. Unii filosofi au încercat chiar să dea percepțe morale pe baze științifice, dar n'au reușit.

³) E. Renan. Vie de Jesus. ed. 1865 Paris 1923. pag. 440-441.

¹) Eusebie Popoviciu Ist. Bis. Univ. vol. IV. p. 147.

²) I. Mihalcescu Ist. Bis. univ. p. 201.

³) Revista Bisericii ortodoxe din Polonia „Voskresnoie etenie“ Nr. 2 din 1930 anunță că în Anglia s'a format un comitet, din mai mulți fruntași ai bisericii anglicane în frunte cu Goff care e și președintele ei, pentru a protesta împotriva persecuțiilor creștinilor din Rusia. Această revistă în No. 52 din anul trecut publică chiar fotografii cum bolșevicii își bat joc de Bisericile creștine. Într'o fotografie, se vede cum dintr'o Biserică de-o pictură și arhitectură

numele lui Iisus Christos din lume înseamnă a o distruge. De acestea nevroid să țină seamă bolșevicii, au ajuns acolo unde sunt astăzi.

După socotința unor învățați, pregătirea lentă chiar a marelui războiu european s'a făcut, prin neparticiparea Bisericii în ultimele secole la conducerea omenirii, omenirea progresând în timpurile din urmă, cu pași repezi, a fost lipsită, tocmai de ceea ce este mai însemnat de conducătorul său moral.

Ca încheiere referindu-ne numai la doctrina noastră creștină, concludem că, dacă Dumnezeu a creat pe om, Mântuitorul a venit să-l mântuiească, avându-l în vedere și ca corp și ca suflet; omul e dator ca atât în viața particulară cât și în viața publică să se conducă de percepțele Lui căci „numai acela este creștin întreg care nu face din credința sa o taină a conștiinței, ci un izvor de inspirație atât pentru actele sale de cetățean cât și pentru cele de simplu particular,¹⁾ căci altcum ar trebui să se dubleze, ceea ce neputând fi, urmează, că între Biserică și Stat trebuie să existe relațiuni — fără ca ele să se confunde, fără să se separe, fără să se subordoneze una alteia, ci independente numai ajutându-se — căci „cela ce nu este cu mine, împotriva mea este și cela ce nu adună cu mine, risipește. (Mat. 12. 30)“.

București 22 Ianuarie.

Omul

privit din punct de vedere creștin.¹⁾

de: Iosif Câmpianu preot

Omul cuprinde în sine atâtea contraste, încât poate fi privit din o mulțime de puncte de vedere. Prin sufletul său se apropie de Dumnezeu, Creatorul, în modul cel mai sublim, iar prin trupul său face parte într'un mod sensibil din „nuliitate“ — *nimica*. De o parte este *o zi*, care ne înveselește cu lumina și curată și strălucitoare, de altă parte este *o noapte*, care ne înfricoșează cu întunecimea ei. Și totuși, dacă vrem să știm, că cine suntem, după calitățile și neperfecțiunea noastră, atunci să ne adresăm religiei.

Creștinismul, care a fost și este totdeauna în siguranță contra tuturor atacurilor și care ține totdeauna și deopotrivă calea cea adevărată, mijlocie, ne arată în sânul lui Dumnezeu, oarecumva într'un centru dublu, din care toți am venit și în care ne reîntoarcem toți.

Privirile, ce le îndreaptă spre cer, fiecare prunc, când se naște lacrimile, cu care își udă leagănul său, dovedesc în mod mișcător, că originea omului este în același timp și din carne și din spirit, adevă și pământescă și divină. Dacă sufletul său se desvoaltă neobservat asemenea unei flori, care se desface cu încetul din ce în ce, aceasta se întâmplă, fiindcă depinde în progresul său ulterior de un trup trândav.

Cândva, vine și momentul, când pătrunde mintea; și atunci e numai o scânteie, care produce ori un incendiu dezastruos, ori un foc binefăcător, după modul cum e condusă, ori cum sunt subiectele de care depinde. Înțeleg aici: pasiunile, simțurile, educațiunea, cari toate sunt influențe, ce înrăuresc mai mult sau mai puțin asupra omului. Când îl predomină pe om lucruri de ale simțului, atunci el devine spre batjocura a tot ce-l împresoară; iar când îl conduc și-l predomină lucruri spirituale, atunci el devine stăpân pe sine însuși și mintea lui scilipește în deplină splendoare. Atunci îi apare Dumnezeu ca pururea prezent și creaturile din lume sunt în ochii lui nimic alta, decât bunuri trecătoare, de care trebuie să facă uz, întocmai așa, ca și când n'ar face uz de ele.

Omul în orice țară ar fi născut, e dator față de Dumnezeu, față de aproapele și față de patria sa să se instrueze în adevăr, să se ferească, să nu cadă în credințe false și să fie răpit de superstițiuni. Tot așa dacă este un simplu cetățean, e dator să lucreze într'acolo, ca prin munca și celelalte facultăți ale sale să se facă folositor societății, iar dacă aparține unei clase mai înalte, să plătească tributul binelui obștesc prin sârguința, curajul sau prin binefacerile sale. Acela, care satisface acestor condițiuni este într'adevăr un om integru și recunoștința îi datorează un monument.

Omul dealtmîntrelea trăește totdeauna într'o țară dușmană, dacă trăește numai pentru sine; un sânge clocotitor, o închipuire pornită pe căi rătăcite, pasiuni înflăcărâte constituiesc o luptă internă, ale cărei rezultate și urmări sunt de regulă foarte triste. Un atare om își petrece viața sa întreagă într'o luptă continuă cu sine însuși, când dorește să se stăpânească înțelepțește; căci sunt totdeauna doi oameni în noi, omul terestru și omul spiritual, cari se înțeleg numai atunci, când cărmaciul lor este o minte luminată și o inimă curată. Prin urmare, omul este sau obiectul admirațiunii sau al compătimirii, după maniera în senzul căreia se compoartă.

Sufletul, mintea, înțelepciunea, voința omului sunt asemenea celor patru elemente, deși n'au în sine asemenea celor patru elemente, deși

¹⁾ L. Garriquet. La valeur social de l'Evanghelie p. 56.

1) După Briefe Clemens der XIV. (Ganganelli) III. Th. 1756.

Pentru ce cinștim noi sfânta cruce?

Lumea de astăzi este ca un copil, care vrând să știe câte toate, întreabă în dreapta, întreabă în stânga, ba una ba alta. Și cu drept cuvânt. E bine ca omul să știe, să cunoască tot mai mult rostul fiecărui lucru, pe care îl vede și-l simte în jurul său. Tocmai această însușire a omului, dorința lui de a ști și a cunoaște, îl deosebește de gloata celorlalte viețuți de pe pământ, dând dovadă că el are *rațiune*, adică minte înțelegătoare și judecată...

De-l întrebi pe un econom de-ai noștri, care este rostul plugului în viața lui, de bună seamă știe să răspundă că acela este mâna dreaptă a lui întru câștigarea pâinii de toate zilele; tot așa și-ar putea răspunde soldatul care poartă pușcă la umăr, că cu arma se apără patria de dușman și așa mai departe.

Dacă am întreba în schimb pe un creștin, care-i însemnătatea sfintei cruci, mă tem că s'ar găsi mulți cari nu știu să răspundă, sau ar răspunde neîndestulitor! Iată de ce am și pus această importantă întrebare, ca împreună să ne silim a răspunde lămurit și pe înțelesul tuturor, *care este însemnătatea sfintei cruci și de ce o cinștim noi, creștinii?*

Știm cu toții, că Bunul Dumnezeu a dat lumii pe unul născut Fiul al Său, ca să scape această lume dela pierzare. Să ne înțelegem. Omenirea era înainte de a se coborî Mântuitorul pe pământ ca un om plin de datorii, care singur nu mai poate face nimic pentru sine. Dumnezeu veni atunci în ajutorul acestei lumi datorase, neputincioase. Și datoria fiind mare — păcatul fiind greu — trebui plătită scump: Iisus, Fiul Său trebui să moară pentru a o răscumpăra.

Iisus muri pe cruce.

De ce tocmai pe cruce, ar întreba pe bun drept cineva dintre noi? Iată, tocmai din pricina acestui păcat groaznic, în care căzuse omenirea, El trebui să moară pe cruce. La cei vechi moartea pe cruce era osânda cea mai strașnică cu care se pedepsiau cei mai mari vinovați. Și acum, dacă ne gândim la lumea de atunci, nu ni se pare ea vinovată de cele mai mari fărădelegi? Nu era ea vinovată de această moarte pe cruce? Dar nu numai lumea de atunci ci din toate vrururile, a fost și este vinovată, în urma păcatului strămoșesc și a celorlalte păcate comise. Răspunzând dar așa, am aflat adevărul asupra morții pe cruce a Mântuitorului nostru Iisus Christos. *El a murit în locul nostru*, el a

pățimit cu patima cu care ar fi trebuit să pățimim noi, cu răstignirea pe cruce.

Mântuitorul s'a *dăruit* dar nouă; nu numai atât, s'a *jertfit* pentru noi.

Astăzi, ca și în toate vremurile, oamenii aduc jertfe pent ru li se ierta păcatele; ale lor sau ale morților lor. Uneori aceste jertfe sunt mai mari cum a fost de pildă jertfa credinciosului nostru *Vasile Dragomir* din Slatina, care atât pentru iertarea păcatelor sale, ale soției și ale fiicei sale răposate, cât îndeosebi pentru lauda și preamărirea lui Dumnezeu, din banii săi a ridicat o capelă la *Piatra-scrisă* de lângă Armeniș. O jertfă mai mică este aprinderea unei luminițe de ceară curată în biserică, la căpătâiul unui mort, și altele.

Din Testamentul Vechiu, cine nu-și aduce aminte de jertfa pe care era hotărît s'o aducă lui Dumnezeu Avram, voind să jertfiască pe unicul său fiu, de atunci, pe Isac, pe care îl pușese deasupra lemnului de jertfă?

Iar Testamentul Nou sau Legea Nouă, au nu se întemeiază numai pe jertfa cea sânge-roasă, adusă de Mântuitorul pe crucea din Dealul Golgotei?!...

Iată dar ce sunt jertfele, și îndeosebi care este însemnătatea celei de pe cruce, adusă acum 1930 de ani. Să vedem însă acum din ce cauză această nesfârșită jertfă, adusă pe cruce, ridică așa de mult însemnătatea *crucii?*

Din multe și importante cauze.

Întâiu, pentru că pe cruce a fost răstignit însuș *Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii*. Lemnul cel urgisit, prin durerea îndurată pe el de fiul Mariei, s'a sfințit pentru vecie.

Precum iubim noi casele pe cari le-au văzut moși-strămoșii noștri pentru ultima oară, precum cinștim cimiterile în care ei dorm somn nesfârșit și precum în fine cu drag privim lucrurile pe cari ei le iubiau și cercetăm locurile pe cari le umblau — tot așa — și încă mult mai mult trebuie să iubim și să cinștim crucea, pe care Mântuitorul singur și-a dus-o și de care până în clipa din urmă a vieții Sale, nu s'a lepădat! *Lumea cea stricată, s'a îndreptat prin venirea lui Iisus Christos pe pământ, lemnul crucii, cel de groază și ocară, s'a sfințit, că Mântuitorul lumii s'a urcat pe el!*

În al doilea rând, crucea a servit ca altar, ca *jertfelnic*, adică de — loc pe care s'a plătit datoria pentru păcatele omenirii.

Astăzi avem sfintele altare din bisericile noastre, unde, la fiecare Liturgie sfântă se aduce,

în formă necrută, jertfa de pe cruce a Mântuitorului, în forma pâinii și a vinului. Cu acesta ne împărtășim noi ori câte ori conștiința ne îndeamnă și îndeosebi în cele două mari Posturi, al Nașterii și al Învierii Domnului.

Dacă acum ne ducem cu gândul la cei vechi, patriarhul Avram — pe care îl amintirăm și mai înainte — și-a pus jertfa sa pe o cășică de lemne, o ridicătură care ne aduce aminte de altarele noastre, al căor stămoș era aceasta măgla de lemne.

Evreii aveau întâiu, în loc de templu, numai un cort, așa zis *cortul sfânt*. Locul altarului se numia la ei *sfânta sfintelor*. Când își zidă templu jertfele se aduceau în această sfânta sfintelor, care le servia preoților lor, de altar.

Acest loc altar, numit sfânta sfintelor, în care intra o singură dată pe an mai marele preoților, arhiereul, aducând jertfe pentru întregul popor, era dar un loc *sfânt*! Rugăciunile și jertfele plăcute lui Dumnezeu sfînțeau deci acel loc!

Deși dar loc sfânt, jertfele ce se aduceau acolo trebuiau *reînnoite, repetate* în fiecare an, căci ele erau neputincioase, slabe în comparație cu păcatele oamenilor, cari erau tot mai multe și mai mari...

Ce se întâmplă atunci? Veni Mântuitorul neamului omenesc și aduse jertfa de pe cruce care spală păcatele acestui neam cari îl în reunau și îl apăsau. Mântuitorul Christos a adus scumpa Sa jertfa pe cruce, pe lemnul crucii. Aceasta dar, crucea este altarul, locul cel sfânt, pe care s'a adus și s'a primit jertfa cea mântuitoare a lumii de atunci și de totdeauna. Cu cât dar ni-se înfățișază mai puternică această jertfă și mai însemnată, cu atât crucea câștigă loc de frunte între toate altarele și locurile sfinte. Căci dacă pe drept altarele vechi erau sfinte, atunci însuși mai mult s'a sfînțit crucea, primind ea jertfa pe care însuși Dumnezeu a adus-o. *De vremece sângele taurilor și al șapilor și cenușa de junince, strofînd pe cei spurcați, îi sfînțește spre curățenia trupului, cu cât mai vărtos sângele lui Christos?* zice apostolul Pavel în epistola adresată către Evrei (Cap. IX. V. 14).

În sfârșit, prin cruce s'au deschis omului cerurile; harul lui Dumnezeu, adevăratul darurile lui sfinte s'au pogorît din nou pe pământ.

Prin păcat, inima omului s'a stricat, ochii sufletului s'au întunecat, iar omul singur, lăsat în voia sa, fără de un cârmuitor și sprijinitor puternic și înțelept, a rămas ca o corabie părăsită în mijloc de mare, pe care o bat vânturile și moartea o paște la tot pasul.

Crucea de pe Golgota a împăcat din nou cerul cu pământul. Legătura dintre Tată și fiii Săi de pe pământ s'a refăcut și s'a întărit. Și

de ce? Tocmai pentru că „*înainte de a apărea Crucea* — zice fericitul Augustin — *n'a fos, încă scară spre cer; de aceea n'a putut ojunge acolo nici Avram nici Isaac, nici David, nici un alt om. Acum însă* — continuă tot el — *este pusă scara, crucea se înalță și intrarea în cer stă deschisă. Tu vezi scara înălțându-se de pe pământ la cer, deci privește crucea; căci scara care leagă pământul cu cerul are forma crucii, Domnul a spânzurat pe ea, Christos s'a arătat pironit pe cruce*“.

Prin cruce dar lumea pământească s'a împăcat cu Dumnezeu; raiul cel închis s'a deschis nou iară și darurile cele sfînțitoare, din belșug s'au vărsat asupra omului, îndreptat prin puterea crucii!

*

Iubiți creștini și frați! Văzurăți cu toții, din cele spuse până acum, pentru ce datorăm noi cinste crucii, pentru ce adevărat o cinștim ca pe cel mai de preț obiect sfânt. *Prin cruce s'a făcut mântuirea noastră, a creștinilor*.

Sfânta noastră biserică îi și zice *cinstita cruce, cinstită și de viață făcătoare*. Ea dar se bucură de cinstea fiilor bisericii, tocmai pentru că prin ea s'a adus viața cea adevărată pe pământ! Bisericele toate sunt puse sub sfânta ei pază și crucea cu adevărat păzește și apără pe cei cari o cinștesc.

Armatele creștine au pe steagurile lor sfântul semn al crucii și semnul ei duce la biruință totdeauna; să ne amintim numai de Sfântul mare Impărat Constantin, care — după ce i se arată semnul crucii pe cer — puse acest semn pe steagurile armatei sale, învingând astfel pe dușman.

În semnul ei credincioșii își încep orice lucru și orice muncă; înainte de culcare chiar, creștinul bun își face acest semn și se roagă; prin acest semn el a salutat pe Dumnezeu, prin ce îi mulțumește pentru munca pe care a putut-o săvârși în timpul zilei, lăsându-se apoi cu totul în paza Domnului.

Apostolii Domnului se laudau cu crucea — deși suferiau pentru ea patimi de mucenici. Noi fraților nu pătimim astăzi; deci putea-ne-am noi lauda în această cruce? Da, este răspunsul nostru; *cinstindu-o cu vorbele și cu faptele noastre, fără șială putem să ne lăudăm cu crucea!*

În foc se lămurește aurul iar oamenii cei primiți, în cuptorul smereniei. (II, 5).

*

Poftești înțelepciune? Ține poruncile, și Domnul o va da pe ea ție. (I, 25).

*

Nu te înalță pe tine, ca să nu cazi, și să aduci necinste sufletului tău. (II, 29).

Isus, fiul lui Strah.

n'au în sine nimic fizic; ele se ceartă încotru între sine, din care ceartă urmează apoi vifore și vulcane, care-i diformează figura Creatorului; căci, cu cât cercetăm pe om mai mult, cu atât mai mult recunoaștem, că el nu poate avea în sine atâta mărire, atâta maiestate, fără de a fi și efluxul unei prea înalte ființe netrupești.

Când omul își ține în frâu pasiunile și le permite numai o libertate înțeleaptă — ca un sacrificiu ce-l datorește virtuții —, atunci el se prezintă ca adevăratul domn și stăpân celor de pe pământ. Diferitele stări ce-i sunt omului oferite, dacă mintea le știe selecționa, sunt tot mijloace prin care ajunge la perfecțiune; dar trebuie grijit, ca ele să fie bine alese, de altminterlea el devine un monstru în societate, care ar distruge armonia accia, care trebuie să existe între ființele cu rațiune. Dar omul, care e ademenit mai totdeauna de lucruri de ale simțurilor, se înșală prea adeseori în vederea chemării sale, de unde apoi se naște ciocnirea în cap a diferitelor pasiuni, cari ciocniri produc apoi contraste în familie, neliniște în state și întunecă virtutea omenească.

Deci numai rar putem vedea omul din adevăratul punct de vedere. Se pare că el ar fi și totuș nu e alta, ca o amestecătură minunată de capriciu, de gust și de păreri, pe care el le-a cetit, ori le-a primit dela aceia, cu care el petrece. Studiul servește mai totdeauna spre a schimba natura omului, întrucât îi ia tot ce a posedat și îl prefăce într-o persoană artificială.

Fericitul Augustin zice, că omul privit în toată ființa lui și în toate circumstanțele lui, e problema cea mai grea de deslegat. De fapt, fiindcă el mai întotdeauna nu se aseamănă sieși, la schițarea lui totdeauna scapă penelului ce dorește a-i face portretul. Numai un Dumnezeu a putut să îmbine un suflet neîmpărțit cu o ființă ce constă din atâtea părți, un suflet nemuritor cu un mănunchiu de carne, menită a zămăni să se prefacă în praf și cenușă. Cu un cuvânt, să îmbine atât de intim cugete cu simțiri, idei cu tingi și înclinări cu nervi.

E de ajuns deci, ca să ne întoarcem în noi înșine și să ne privim spre a vedea o nouă minune. Vom afla însă în ea un abiz înfricoșat, dacă nu Dumnezeu ia parte în ea în locul prim. Deaceia, fiecare dintre noi să-i ridice uu tron în inima sa, de altminterlea devine un chaos, în care nu va fi nici o ordine și nici un legământ.

(Urmează).

Poșta Consiliului Eparhial.

Rezultatul colectei făcute în ziua sfântului Nicolae pentru a veni comunei noastre bisericesti Gad întru ajutor la acoperirea cheltuelilor împreunate cu facerea padimentului și aranjamentului intern al bisericii n'a intrat dela toate oficiile protopresbiterale și resp. parohiale. Drept-aceea având Cassa diecezană să încheie contul acestei colecte, se invită Oficiile protopresbiterale, cari n'au înaintat încă banii ca până la 1 Martie a. c. negreșit să depositeze rezultatul acestei colecte la Cassa diecezană, iar oficiile parohiale din tractul Caransebeșului, cari sunt în restanță cu această colectă, să trimită banii, colectei până la termenul de mai sus, direct la adresa Cassei diecezane.

ȘTIRI

Locale.

Prea Sfințitul Episcop a binevoit a săvârși, în decursul săptămânei următoare hirotoniri: *Gheorghe Garoiu* pentru parohia Jupânești cu filia Baloșești, *Lazar A. Rusulescu* pentru parohia a doua din Criciova, *Petru Vasilescu* pentru parohia Sărăzani, *Liviu Topală* pentru postul de capelan în parohia Mramorac din Jugo-Slavia.

Duminecă a predicat la Biserica noastră catedrală părintele *Liviu Cornean*. Explicând evangelia Duminecii, predicatorul a asemănat viața desordonată a fiului rătăcit cu viața lumii de acum. În accente mișcătoare a făcut apoi un călduros apel să ne întoarcem din nou la biserică, precum feciorul cel mic — pomenit de evangelia sfântă — s'a reintors la casa tatălui său.

Luni ni s'a dat să ascultăm o conferință de mare actualitate. Dl Locot.-Colonel *Aldescu* dela Reg. 96 de Infanterie a vorbit despre „Arma chimică de luptă, gazele de războiu”. Războiul de mâne îl va purta, nu numai armata, ci toată populația unei țări. Noua și cea mai teribilă armă de războiu — gazele asfixiante vor avea ca țintă îndeosebi populația civilă, pacinică, orașele mari și avutul țării. Dintre aceste gaze unele sunt *lacrimogene*, adică atacând ochii, provoacă scurgere de lacrimi cu închiderea și deschiderea repede a ochilor, prin ce evident, ia soldatului posibilitatea de a ataca cu succes. Altele sunt *vezicante*, *labirintic* etc. unele atacând bronhiile, altele provocând vomitari și altele indispoziții și dureri corporale. Conferențiarul citează mai multe cazuri de lupte cu aceste gaze în cari au pierit sute și mii de soldați. Îndeosebi gazul *fosgen* are urmările cele mai repezi și cele mai tragice. Populația ca și armata trebuie să fie instruită pentru apărarea împotriva gazelor. Cel mai bun mijloc de apărare sunt măștile contra gazelor; ni se arată o mulțime de varietăți de măști. Cât mai

curând dar, va fi necesar să fim pregătiți pentru orice eventualitate. Pactele de neagresiune, de înfrățire a popoarelor etc. sunt frumoase dar neputincioase. În ascuns — dar chiar și pe față — statele își măresc flota marină, flota aeriană etc., cu un cuvânt se pregătesc de război.

Mulțumită publică. Și pe această cale aducem viile noastre mulțumiri binevoitorilor suprasolviri din prilejul *tradiționalei serate* din 7 Ianuarie 1930 (Sf. Ion). P. S. S. Dr. Iosif Tr. Badescu 500 Lei; Prima Cassa de păstrare 500 Lei; Ancușa R. (N. N.), Domăneanțu Nic, Banca Poporală, Banca Graniței, Steinschneider Helen, Banca Banatului, Popovici Nic, și Frații Pollák câte 200 Lei; Carol Schwab 160 Lei; Dr. Gh. Repede, Prima Banca Grănicerească, Vasilevici, Leopold Eug. Radó, S. S., Mih. Paulcescu, Oprea At., Voicău Ioan, Dr. Cioloca, I. Moldovan, Ign. Bastius, Gali Francisc, Indescifrabil, Căluș Constantin, Balaș, Steiner, Bohonka, Fincz, Indescifrabil, Dr. Gh. Dragu și Col. Savu câte 100 Lei; R. Beck 60 Lei, Robert Halle 80 Lei, Veta Borlovan 60 Lei, Petrovici 60 Lei, N. N. 60 Lei, văd. Petrascu 60 Lei, Prof. Soceneanțu 80 Lei, Toconița Tiberiu 50 Lei, Grossek 50 Lei, Livia Miha 50 Lei, M. Beucă 40 Lei, Indescifrabil 60 Lei, Paula Dr. Popp 40 Lei, N. N. 40 Lei, N. N. 40 Lei, Dr. Meda 50 Lei, 40 Lei, D-șoara Stepanescu 40 Lei, Grochovina Fr. 80 Lei, Stern Gáza 40 Lei, 40 Lei, Schwartz 40 Lei, N. Brânduș 40 Lei, 40 Lei, Mendel 40 Lei, Dragan 40 Lei, 40 Lei, Atanasescu 40 Lei; N. N., D-na Luiu, N. N., N. N., N. N., Cocora, Buru Marra, Udria, Popa Catalina, Raduțiu, D-na Brânduș, Gavrila Invăț și Brânda câte 20 Lei, N. N. 10 Lei.

CONCURSE.

Pentru ocuparea postului de preot în parohia de clasa III din comuna Verciorova rămasă vacantă prin moartea repositului preot Martin Vernichescu se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pe lângă următoarele:

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 32 jughere, după care noul ales va plăti toate impozitele.
2. Birul și stola parohială uzitată.
3. Locuință în casa parohială.

Văduva preotului Martin Vernichescu în senzul §-ului 26 al Regulamentului pentru parohii, are dreptul la jumătate din venitul parohiei un an întreg dela moartea preotului. Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs, — prin Prea Onoratul oficiu protopresbiteral al Caransebeșului —, Consiliului parohial din Verciorova și a-se prezenta în vre-o Duminică sau sâmbătoare, — cu prealabila învoire a protopresbiterului tractual — în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea, însă nu în ziua de alegere.

Verciorova, din ședința consiliului parohial ținută la 24 Ianuarie 1930.

Ioan Munteanu m. p. **Solomon Popa** m. p.
președinte: 2-3 notar.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

* *

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Consistoriu diecezan ddto 4 Maiu 1928 Nr. 2574 B. ex. 1928 se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia I. de clasa I-a din Jebel, protopresbiteratul

Buziașului, rămasă vacantă după repositul preot Coriolan Popoviciu, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente sânt:

1. Una (1) sesiune parohială, constatătoare din 32 jug. pământ arător. Un (1) intravilan și un (1) extravilan după cari alesul are a suporta toate darile publice.
2. Venitele stolare esistente în parohie.
3. Bir parohial uzuat

Nefiind casă parohială, alesul se va îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh, să-și trimită recerșele conform regulame tului pentru parohii, adresate consiliului parohial din Jebel, Prea On. Oficiu protopresbiteral al Buziașului, având să se prezinte în vre-o Duminică sau sâmbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nici cum în ziua alegerii.

Jebel, din ședința consiliului parohial, ținută la 27 Octomvrie 1929.

Consiliul parohial.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 653 B ex 1930.

Acest concurs se publică cu aceea că parohia este de clasa II.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial, ținută la 5 Februarie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

2-3

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 127 Port. 1928

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisiului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7253/1927 efeptuindu-se execuțiunea la 15 Februarie 1928 în favorul următorului Dr. Gheorghe Ianculovici domiciliat în Caransebeș pentru suma de 7000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 36900 Lei — bani și anume: Diferite mobile de casă se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisiului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1554/1928 G. pentru încasarea creanței de 7000 Lei — bani capital cu 10% interese din 11 Noembrie 1927 și speșele de 3626 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 27 Februarie 1930 la orele 11³⁰ a. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930.

Portărel, **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 643 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din Legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisiului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 6186/1928 efeptuindu-se execuțiunea la 8 Octomvrie 1929 în fa orul următorului Petru Savu și Ion Da a d n Pr.saca rețez. prin avocatul Dr. Iacob Deri domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1070 Lei. — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 7500 Lei — bani și

anume: 1. oca iapă neagră de 3-4 ani, 2. trei clăi de fân, 3. una cocie completă, 4. două clăi de fân, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoria mixte din Caransebeș de sub Nr. 8426/1929 G. pentru încasarea creanței de 1070 Lei — bani capital cu 10% interese din 6 Iunie 1928 și speșele de 1313 Lei — bani s'a oferite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 24 Februarie 1930 la orele 3 p. m. în comuna Turnul la locuința urmăriților și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii KX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora. Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930. Portărel M. Guran.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 157 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoria mixte din Caransebeș de sub Nr. 4064/1928 efectuându-se execuțiunea la 10 Martie 1927 în favorul următorului Ernest Auerweck din Lindenfeld reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș pentru suma de 512 Lei 40 bani capital și acces mobilele sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 11.500 Lei — bani și anume: 1. doi boi roșu cu alb de 6 ani, 2. una clăie de fân, 3. zece m³ bulvanii de brad, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoria mixte din Caransebeș de sub Nr. 1593/1927 G. pentru încasarea creanței de 512 Lei 40 bani capital cu 10% interese din 15 August 1926 și speșele de 1171 Lei 90 bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație pe ziua de 25 Februarie 1930 la orele 3 p. m. în comuna Poiana la locuința urmăriților și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930. Portărel, M. Guran.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 694 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoria mixte din Caransebeș de sub Nr. 2052/1922 efectuându-se execuțiunea la 10 Septembrie 1929 în favorul următoarei Irma Maria Czinkler din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Iacob E. Déri domiciliat în Caransebeș pentru suma de 5700 Lei — bani capital și acces. mobilele sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 4000 Lei — bani și anume: 1. Două teșchele de dat la rânduie se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoria mixte din Caransebeș de sub Nr. 7065/1929 G. pentru încasarea creanței de 5700 Lei — bani capital cu 12% interese din 1 Octombrie 1921 și speșele de 3212 Lei 25 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 27 Februarie 1930 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș-Nou la locuința urmăriților și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930. Portărel, M. Guran.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 2947/1929 cf.

Publicațiune de licitațiune și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de urmăritorul Simion Löwenfeld din Caransebeș contra urmăriței Solomia

Hürduzeu născ Novac din Bucușnița la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională nouă în baza art. 144, 146, 147. din legea LX din 1881, asupra 1/4 parte din imobilele înscrise în cf. a comunei Bucușnița (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) No. coalei cf. 267 No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 219 Casa No. 147 cu curte în Intravilan de 196 stp. No. top. 220 Grădină în intravilan 337 stp. cu prețul de strigare 10.000 lei;

No. de ord. A. II. 1-3 No. top. 1255 fânați în Lunca II. 568 sp. No. top. 1256 arătură în Lunca II. 1214 stp. No. top. 1257 arătură în Lunca II. 393 stp. cu prețul de strigare 9000 lei;

No. top. 104 Grădină în intravilan 581 stp. cu prețul de strigare 2500 lei;

No. top. 444 Grădină la Șanți 1421 stp. cu prețul de strigare 4000 lei;

No. top. 1046 fânați în Șes 1 jug. 1498 stp. cu prețul de strigare 6000 lei;

No. top. 1058 arătură în Copaci 554 stp. cu prețul de strigare 1500 lei;

No. top. 1085 fânați în Copaci 975 stp. cu prețul de strigare 2000 lei;

No. top. 1087 arătură în Copaci 724 stp. cu prețul de strigare 1500 lei;

No. top. 1198 fânați în Copaci 1 jug. 271 stp. cu prețul de strigare 5000 Lei;

No. top. 1289 arătură în Braila 1129 stp. cu prețul de strigare 4000 lei;

No. top. 1498.1 fânați în Poiana Lungă 600 stp. cu prețul de strigare 1000 lei;

No. top. 1498/2 fânați în Poiana Lungă 1 jug. 1546 stp. cu prețul de strigare 6000 lei;

Pentru încasarea creanței de 6000 lei, capital, interese de 12% dela 1 Februarie 1929, spese de proces și de executare de 1316 lei, fixate până acum, spese de 921 lei 50 bani fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 3025 lei capital și acc a lui Dr. Ernest Halle din Caransebeș din Caransebeș — cu menținerea dreptului de uzufruct viager asupra 1/5 parte intabulat în favoarea vād. Novac născ. Cristoi Anastasia din Bucușnița.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de 3 Martie 1930, ora 9 la casa comunală a comunei Bucușnița.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauzie socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI. 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 2. Noemvrie 1929.

Leo Pető mp. jud.

pt. conf. D. Lazarel dir. cf.

C R A I N A

INSTITUT DE CREDIT COMERT ȘI INDUSTRIE ȘI SOCIETATE PE ACȚII ÎN TEREGOVA.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului „CRAINA” din Teregova, sunt invitați la a

III-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Teregova la 9 Martie 1930 ora 3 p. m. în localul institutului.

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării generale. Designarea notarului și a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.
 2. Bilanțul anual. Raportul Consiliului de administrație și al Consiliului de cenzori. Darea absolutului pe anul 1929.
 3. Distribuirea beneficiului net.
 4. Alegerea a 9 membrii în Consiliul de administrație.
 5. Alegerea a 5 membrii în Consiliul de cenzori.
 6. Eventuale propuneri.
- Teregova, la 9 Februarie 1930.

Consiliul de administrație.

N. B. Domnii acționari cari doresc a participa la adunarea generală cu drept de vot sunt obligați în baza §-lui 11. din statute a depune acțiunile lor în Teregova la institutul nostru.

Activa	Contul Bilanț la 31 Decembrie 1929		Pasiva	
Casa în numerar	148.617		Capital societar	1,000.000
Bon la bănci	3803	152.420	Fond de rezervă general	106.789
Cambii de bancă	2,688.652		Fondul pretențiunilor dub.	158.181
Cambii cu acop. hipotecară	933.090	3,621.742	Depuneri spre fructificare	1,208.242
Debitori		725	Reescont	563.840
Mobilier		1	Diverși creditori	56.616
			Dividendă neridicată	31.366
			Interese transitoare	399.600
			<i>Profit curat</i>	250.254
		3,774.888		3,774.888

Debit	Contul Profit și Pierdere		Profit	
Interese la depuneri	146.817		Interese dela cambii	506.780
Interese la reescont	109.732		Comisioane	154.905
Spese de birou	59.072			
Salare	77.500			
Impozite	18.310			
<i>Profit curat</i>	250.254			
		661.685		661.685

Teregova la 31 Decembrie 1929.

Petru Stoichescu s. s.
director executiv

Pentru contabilitate:
Petru Loga s. s.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ing. **Petru Fotoc** s. s. **Pavel Ghimboasa** s. s. **Nicolae Grama** s. s. **Ioan Grozăvescu** s. s.

Subsemnatul Consiliu de Cenzori am examinat conturile prezente și le-am aflat în ordine.

Teregova, la 9 Februarie 1930.

Traian Bona s. s. **Dimitrie Rădac** s. s. **Ion Stoichescu** s. s. **Toma Suru** s. s.
preș. cons. expert contabil.

Dumitru Burai s. s. **Traian Paica** s. s.